

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: M. Muruianu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, I. Cimpoi, N. Simciuc

Dosarul nr. 3ra-86/17

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Sirețeanu Anatolie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sirețeanu Anatolie împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 cu privire la redactarea erorilor comise în factura de plată cu privire la suma restantă a plății agentului termic,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Sirețeanu Anatolie și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 aprilie 2016,

c o n s t a t ă

La 27 ianuarie 2016, Sirețeanu Anatolie s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 (ÎMGFL nr. 14) privind redactarea erorilor produse în factura de plată cu privire la suma restantă a plății agentului termic.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în luna octombrie 2015, a recepționat ordinul de încasare a numerarului pentru energia termică nr. 1270014488, iar la data de 16 decembrie 2015 s-a adresat la ÎMGFL nr. 14, cu cerere prealabilă prin care a solicitat corectarea erorii produse în ordinul sus indicat, cererea a fost înregistrată cu nr. S-830/15 și, ca urmare la data de 06 ianuarie 2016, prin intermediul oficiului poștal a primit scrisoarea datată cu 28 decembrie 2015, recepționând răspunsul sub nr.830/15 din 16 decembrie 2015, prin care i s-a comunicat, că cerințele sale nu pot fi admise pe motivul acumulării datoriei la plata energiei termice.

Indică reclamantul că, cu cele nominalizate în răspunsul dat nu este de acord, deoarece la data de 24 februarie 2015, prin hotărârea cu nr. 2-1663/15, emisă de către Judecătorul Buiucani mun. Chișinău s-a dispus încasarea sume de 17 935, 34 lei, din contul său, în beneficiul ÎMGFL nr. 14, restanță pentru plata energiei termice

pentru perioada 01.09.2011 - 01.05.2014, cheltuieli de judecată în mărime de 538,06 lei, pentru taxa de stat, iar în total 18 473,40 lei, suma nominalizată fiind achitată integral la data de 01.09.2015, fapt ce se confirmă prin bonul de plată nr. 0044 din 01.09.2015. Însă, în ordinul de încasare a numerarului nr. 127014488, pentru energia termică, pentru luna septembrie 2015, figurează suma de 23 803,23 lei ca fiind restantă la plata față de agentul termic.

Consideră reclamantul că, răspunsul expediat în adresa sa, de către ÎMGFL nr. 14 este un răspuns doar formal și nejustificat și solicită obligarea ÎMGFL nr. 14 să redacteze erorile produse în factura de plată cu privire la suma restantă a plății agentului termic.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 04 aprilie 2016, a fost respinsă din lipsa de teme cererea de chemare în judecată depusă de Sirețeanu Anatolie împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 cu privire la redactarea erorilor produse în factura de plată cu privire la suma restantă a plății agentului termic.

La 05 mai 2016, Sirețeanu Anatolie a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 04 aprilie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că, instanța de fond greșit a apreciat probele prezentate și a ajuns eronat la concluzia expusă în hotărâre, deoarece conform hotărârii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 24.02.2015, a fost achitată în folosul ÎMGFL nr.14, suma de 17 935,34 lei, restanță pentru plată la energia termică pentru perioada 01.09.2011 - 01.05.2014, cheltuielile de judecată în mărime de 538,06 lei, în total 18473,40 lei, fapt confirmat prin copia bonurilor de plată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Sirețeanu Anatolie și a fost menținută hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 04 aprilie 2016.

Pentru a decide astfel, referitor la argumentul apelantului precum că, prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 24.02.2015 de la Sirețeanu Anatolie a fost încasată suma de 17 935,34 lei cu titlu de restanță pentru plata energiei termice în beneficiul ÎMGFL nr.14, instanța de apel a reținut că, această suma a fost încasată pentru perioada 01.09.2011 - 01.05.2014 (f.d. 10), conform cerințelor solicitate de reclamantul - intimat, iar potrivit informației centrului de calcul ÎM „Infocom”, datoria în sumă de 17 935,34 lei, încasată prin hotărârea judecătorească a fost achitată de locatar în luna septembrie 2015. După achitarea acestei datorii, la apartamentul apelantului/reclamantului a rămas neachitată restanța în mărime de 26 042,26 lei, înregistrată la 01.01.2016, formată din datoriile acumulate pînă în septembrie 2011, precum și cele formate în perioada iunie 2014 - decembrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 29 noiembrie 2016, Sirețeanu Anatolie a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atît

instanța de apel cât și instanța de fond nu au dat apreciere corespunzătoare probelor și argumentelor expuse de către Sirețeanu Anatolie și au constatat eronat situația de fapt și de drept.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 28.09.2016 (f.d. 85), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia decît invocarea recurentului că a recepționat decizia integrală a instanței de apel la 30.10.2016 (f.d. 88 recurs), recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sirețeanu Anatolie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind

încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sirețeanu Anatolie ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Sirețeanu Anatolie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță